

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **A. S.**, narozen ...
bytem X
zastoupen Mgr. Ing. Kien Cuonga Phan, advokátem
se sídlem AK Praha 1, Václavské náměstí 21/831

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2019, č. j. MV-126782-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 30. 10. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2019, č. j. MV-126782-4/SO-2019, kterým žalovaná zamítla podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a

migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 1. 7. 2019, č. j. OAM-12306-24/ZM-2018 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a neprodloužena doba její platnosti, a to dle výroku I. podle § 44a odst. 11 ve spojení s 46e odst. 1 a ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a dle výroku II. podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a ve spojení s § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že byl na svých právech zkrácen přímo porušením svých práv. Vyslovil nesouhlas s odůvodněním rozhodnutím, přičemž má zato, že v jeho případě existují důvody na něm nezávislé. V žalobě dále (v souvislosti s žádostí o přiznání odkladného účinku) poukázal též na skutečnost, že pravomocným rozhodnutím o zamítnutí žádosti ztrácí možnost legitimně pobývat na území České republiky. Vycestování do země, kde žalobce navíc nemá rodinné a pracovní zázemí, by znamenalo poškození jeho rodinných vazeb na území České republiky a ukončení sdílení společné domácnosti s občanem České republiky.
3. S ohledem na výše uvedené navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 12. 2019 odkázala na popis skutkového stavu a průběh správního řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konstatovala, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy. Závěrem dodala, že z její strany nedošlo k pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a má za to, že nedošlo k porušení základních zásad správního řízení.
5. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce na výzvu krajského soudu nevyjádřil nesouhlas s takovým postupem a žalovaná s takovým postupem souhlasila výslovně. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

7. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobci bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na základě zaměstnanecké karty s platností od 9. 5. 2016 do 8. 5. 2018 na pracovní pozici dělník v oblasti výstavby budov u zaměstnavatele SARKI-STAV, s r. o.
8. Dne 9. 4. 2018 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty pro výkon práce u společnosti SARKI GROUP, s r. o., se sídlem Praha 10, Záběhlická 1916/20. Přílohou žádosti byla i pracovní smlouva uzavřená s uvedenou společností,

příčemž podle smlouvy měl žalobce vykonávat zednické práce na stavebních konstrukcích.

9. Správní spis dále obsahuje výpisy z obchodního rejstříku týkající se společností SARKI GROUP, s. r. o., a SARKI-STAV, s. r. o. Dále správní spis obsahuje protokol ze dne 6. 6. 2018 o výsledku žadatele ve věci žádosti o vydání zaměstnanecké karty a žádosti o souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty. Žalobce při něm uvedl, že v České republice pobýval na základě pracovního víza uděleného mu na dobu dvou let. V roce 2013 přicestoval jako turista, pobýval u svého strýce asi měsíc, poté ještě asi 5 nebo 6krát na krátkou turistickou návštěvu. Dočasný pobyt má na Ukrajině, kde bydlí 4 až 5 let a shání tam pracovníky pro českou společnost. Na území České republiky má pouze dva příbuzné, a to strýce a jeho sestru. Po vydání pracovní karty v roce 2016 byl v Česku asi 2 měsíce a neúspěšně zkoušel zprovoznit firmu se svým strýcem. Aby firma mohla začít fungovat, jel na Ukrajinu sehnat zaměstnance. Nyní má firma zaměstnanců dostatek, získala zakázky a může začít fungovat. Žalobce uvedl, že se strýcem však zjistili, že žalobce nemůže působit ve společnosti SARKI-STAV, s. r. o., jako „spolujednatel“ a zaměstnanec zároveň. Založili proto společnost SARKI GROUP, s. r. o., kde má být žalobce pouze zaměstnancem. Žalobce dále uvedl, že v průběhu svého působení ve společnosti SARKI-STAV, s. r. o., se podílel na jediné zakázce realizované v Havlíčkově Brodě. Jednalo se vnitřní úpravy rodinného domu. Pro uvedenou společnost stále pracuje, ale pouze jako jednatel. Od roku 2016 se věnoval shánění pracovníků na Ukrajině, přičemž v České republice od té doby do konání výsledku pobýval 5 až 6krát, vždy na dobu 7 až 10 dní. Kromě Ukrajiny cestoval i do Arménie, dle svých slov se celkově zdržoval více na Ukrajině. Žádost o změnu zaměstnavatele podal proto, že by chtěl dále pracovat ve společnosti SARKI-STAV, s. r. o., nicméně tam nemůže být zároveň zaměstnancem a „spolujednatel“, a tak chce být zaměstnán ve společnosti SARKI GROUP, s. r. o., kde bude fakticky pracovat jako zedník. K dotazu správního orgánu uvedl, že na Ukrajině si při svém pobytu v letech 2016 až 2018 vydělával ve stavebnictví různě u soukromníků, kteří ho platili podle dohodnuté práce.
10. Správní orgán I. stupně založil do spisu též kopii cestovního dokladu žalobce. Ta potvrzuje výpověď žalobce ve správním řízení, že se od roku 2016 do konání výsledku dne 6. 6. 2018 zdržoval převážně na Ukrajině, a že další cesty podnikal i do Arménie. V České republice pobýval celkem 6krát, přičemž celková doba jeho pobytu na území České republiky činila 87 dnů.
11. Dne 25. 6. 2018 byl žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Svého práva vyjádřit se k nim nevyužil. Dne 23. 7. 2018 bylo vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 7. 2018 odvolání. Žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 10. 2018 rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 7. 2018 zrušila a věc mu vrátila k novému projednání.
12. Následně byl žalobce dne 28. 5. 2019 opětovně vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Práva vyjádřit se k nim opět nevyužil. Správní orgán I. stupně ve věci rozhodl dne 1. 7. 2019. Žalobce dne 25. 7. 2019 podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání. O něm žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím.

B. Právní závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje I. S.

13. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí zejména námitkou existence důvodů nezávislých na jeho vůli, kterou však nijak dále nerozvedl.
15. Krajský soud se proto zabýval otázkou náležitě zjištěného skutkového stavu a současně i existencí žalobcem tvrzených důvodů nezávislých na jeho vůli.
16. Předně nutno konstatovat, že skutkový stav musí být v souladu s § 3 správního řádu správními orgány zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to ve vztahu k těm skutečnostem, které jsou potřebné pro vydání rozhodnutí. Jestliže byly okolnosti výkonu práce správním orgánem dostatečně zjištěny a žalobce je chtěl zpochybnit, měl k tomu nabídnout relevantní tvrzení. Žádné podání žalobce ve správním řízení ani žaloba sama však žádné konkrétní tvrzení, které by zpochybnilo závěr správních orgánů o zjištěném skutkovém stavu, neobsahuje.
17. Správní orgány v projednávaném případě vycházely z výpovědi žalobce ve správním řízení, která také byla použita jako podklad rozhodnutí. V této souvislosti lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 10. 2017, č. j. 6 Azs 302/2017-27 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz), dle něhož „[S]právním orgánům nelze klást k tíži, že ve svých skutkových zjištěných vycházely právě z toho, co během řízení sama stěžovatelka tvrdila.“ Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalované ohledně možnosti užití informací získaných provedením účastnického výsledku žadatele o pracovní kartu. Jestliže jsou takovým výsledkem zjištěny všechny podstatné skutečnosti pro vydání meritorního rozhodnutí, není nezbytné provádět další dokazování. Pokud žalobce měl zato, že skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně, měl ve správním řízení navrhnout doplnění dokazování. To však neučinil.
18. Výpověď žalobce ve správním řízení je navíc zcela v souladu se záznamy v jeho cestovním pasu, které dokládají jeho pobyt na území České republiky v období od roku 2016 do konání výsledku dne 6. 6. 2018. Dle svých slov byl za toto období v České republice 5 až 6 krát, přičemž z jeho cestovního pasu vyplývá, že se tak stalo 6krát a celková doba pobytu na území České republiky činila 87 dnů. O uvedeném skutkovém stavu tedy za celou dobu správního řízení nevystaly žádné pochybnosti, a nebylo proto nezbytné provádět další dokazování. Postup správního orgánu I. stupně ohledně zjištění skutkového stavu věci tak odpovídal požadavku zjistit jej v nezbytném rozsahu a tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti (zásada materiální pravdy), který vyplývá z ustanovení § 3 správního řádu.
19. Pokud jde o samotné neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců platí, že „*ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 věta první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá se použije obdobně.*“

20. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců „ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem“
21. Podle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců „ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní na území účel, pro který bylo vízum uděleno“
22. Podle § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců „ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplnil v době platnosti víza na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.“
23. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá a krajský soud má za prokázané, že žalobce neplnil účel vydané zaměstnanecké karty, když sám uvedl, že jako dělník pracoval u společnosti SARKI-STAV, s. r. o., pouze jeden měsíc. Nadále ve společnosti působil v postavení jednatele. Nelze přehlédnout ani to, že délka pobytu žalobce na území České republiky od roku 2016 do podání žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, činila pouze 87 dnů.
24. K problematice naplňování účelu vydaného povolení k pobytu krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37, v němž tento soud kromě jiného uvedl, že „[p]lnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.“ Krajský soud odkazuje i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81, dle kterého „[ú] čelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“ Situace řešená uvedenými rozhodnutími není sice zcela totožná s nyní projednávanou věcí, neboť ve zmíněných rozhodnutích Nejvyššího správního soudu je řešena podnikatelská činnost cizince, ovšem závěr o nutnosti skutečného naplňování účelu vydaného povolení pobytu na této okolnosti nezávisí, jelikož se jedná o problematiku obecnější, společnou všem pobytům cizinců povoleným za určitým účelem. Z uvedeného pro nyní projednávaný případ vyplývá podmínka plnění účelu vydaného povolení spočívající ve skutečném výkonu práce v souladu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Z dokazování provedeného ve správním řízení však vyplývá, že žalobce vykonával práci, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta, pouze po dobu jednoho měsíce. Vzhledem k výše uvedenému dospěl krajský soud k závěru, že účel vydané zaměstnanecké karty žalobcem plněn nebyl, neboť k výkonu práce podle vydané zaměstnanecké karty převážně nedocházelo.
25. Krajský soud uzavírá, že závěr správních orgánů o naplnění dispozice § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců je v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Ze zjištěných skutečností totiž vyplývá, že cizinec v době platnosti zaměstnanecké karty na území České republiky neplnil účel, pro který mu byla zaměstnanecká karta vydána.

K tomu krajský soud odkazuje dále i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 471/2018-39, dle něhož „[A]spekt plnění účelu pobytu je z logiky věci nutné posuzovat ve vztahu k období povoleného pobytu předcházejícímu datum podání žádosti o jeho prodloužení. Zákon o pobytu cizinců totiž vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplní na území České republiky účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. Správní orgán proto hodnotí jednání cizince v období, pro které mu bylo povolení k pobytu, o jehož prodloužení se jedná, uděleno.“ Rozhodujícím kritériem pro konstatování plnění účelu vydané zaměstnanecké karty je tedy skutečný výkon povolené práce.

26. K žalobcově námitce existence na něm nezávislých důvodů krajský soud uvádí, že žádné takové důvody, které by měly za následek zpochybnění kteréhokoli závěru správních orgánů, se z předloženého spisu ani žaloby nepodávají. Žalobce měl zřejmě na mysli, že takovým důvodem byla nutnost zajistit na Ukrajině pracovníky potřebné pro zahájení činnosti stavební společnosti v České republice. I kdyby tomu tak skutečně bylo, tyto důvody by neměly na rozhodnutí o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalobce jím požadovaný vliv. K problematice nezaviněných okolností krajský soud znovu poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37, z něhož lze citovat rovněž to, že: „[p]rovedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“ Z uvedeného tedy vyplývá, že i v případě, kdy by zjištěný skutkový stav nenastal vinou žalobce, je pro nevydání pracovní karty rozhodující objektivní hledisko. Skutečnost, že žalobce neplnil účel vydaného povolení nemůže být zhojena ani případným konstatováním, že neplnění účelu nezavinil. S ohledem na uvedené a zjištěný skutkový stav krajský soud přisvědčil žalované i v závěru o neplnění účelu vydané zaměstnanecké karty v době její platnosti žalobcem a z toho plynoucímu správnému závěru o neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty.
27. Lze dodat, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor, že: „Smyslem uvedení žalobních bodů § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je

jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby.... míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“

28. Pochybení správních orgánů krajský soud neshledal ani v otázce posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí a jeho dopadu do soukromého a rodinného života žalobce. Manželství žalobce bylo rozvedeno dne 1. 4. 2015. V žádosti o zaměstnaneckou kartu ze dne 9. 4. 2018 uvedl ze svých příbuzných otce a bratra žijící na Ukrajině a matku a bratra žijící v Arménii. Na území České republiky žijí žalobcův strýc a teta. Lze tak přisvědčit závěru správních orgánů, že jejich rozhodnutí nebudou mít nepřiměřený dopad do žalobcova rodinného života, neboť převážná část jeho rodinných příslušníků žije v zahraničí. Nebyly zjištěny ani žalobcovy majetkové či jiné významné vazby na Českou republiku, přičemž takové nebyly žalobcem ani tvrzeny, natož prokázány.
29. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal námitky žalobce důvodnými, ověřil, že rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, přičemž správní orgány dostatečně a přezkoumatelně odůvodnily, proč žalobci nebyla prodloužena doba platnosti zaměstnanecké karty.

V. Závěr a náklady řízení

30. Žalobou napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná, která měla ve věci plný úspěch, by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Z obsahu soudního spisu je však patrné, že žalované žádné náklady v řízení před soudem nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 7. října 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. S.